

मायावत् (von माया) 1) adj. P. 5, 2, 121. zauberkräftig; *Trug anwendend*: नि मायावान्ब्रह्मा दस्युर्तः RV. 4, 16, 9. रातसाः R. 6, 84, 35. Vgl. मायवत्. reich an Zauberkünsten: चरित्राणि Schol. zu Bhāg. P. 3, 13, 47. — 2) m. Bein. Kaṁsa's ÇABDAR. im ÇKDR. — 3) f. °वती a) N. pr. der Gattin Pradjumna's (vorher Çambara's) ĠATĀDH. im ÇKDR. HARIV. 9213. fgg. VP. 573. fg. Vgl. मायादेवी. — b) N. pr. der Frau eines Vidjadhara KATHĀS. 13, 35. — c) N. pr. einer Prinzessin KATHĀS. 112, 112. — d) N. einer personifizierten Zauberkunst KATHĀS. 42, 38. — e) N. pr. einer Verfasserin von Zaubersprüchen Verz. d. Oxf. H. 101, a, 33.

मायावसिक adj. = परप्रतारक ÇABDAM. im ÇKDR. Wohl fehlerhaft für मायारसिक (मा° + र°) der eine Lust daran hat Trug anzuwenden.

मायावाद (मा° + वाद्) m. die Lehre von der Täuschung, Bez. des Buddhismus Verz. d. Oxf. H. 14, a, N. °संक्षयणी f. Titel einer polemischen Schrift gegen die adualistische Vedānta-Lehre HALL 160.

मायाविद् (मा° + विद्) adj. in Zauberkünsten erfahren MBH. 1, 7638.

मायाविन् (von माया) 1) adj. P. 5, 2, 121. Vop. 7, 29. zauberkräftig; *Trug anwendend, Andere täuschend, — hintergehend*: von Personen HALĀ. 2, 194. वृत्र RV. 2, 11, 9. 9, 83, 3. die AÇVIN 10, 24, 4. MBH. 3, 11683. 13366. 5, 1224. 13, 1214 (Çiva). 2289 (Indra). R. 1, 1, 51. 3, 49, 47. 4, 8, 36 (Gorr. als N. pr.). 9, 10. 6, 7, 5. 19, 64. RAGH. 10, 46. Spr. 257. KIR. 1, 30. MĀRK. P. 22, 7. PAÑĀT. ed. orn. 56, 2. पुरुषोत्तम WILSON, Sel. Works 1, 243. in Täuschung bestehend, ein Blendwerk bildend: ब्रह्म NILAK. 158. m. Zauberer, Gaukler, Taschenspieler: नटाश्च नर्तकाश्चैव मन्त्रा मायाविनस्तथा । शोभयेयुः पुरवरं मोदयेयुश्च सर्वशः ॥ MBH. 12, 2655. Bhāg. P. 5, 24, 16. KUSUM. 23, 7. — 2) m. Katze RĀĠAN. im ÇKDR.

मायासुत m. der Sohn (सुत) der Mājā d. i. Çākjamuni H. 237.

मायिक (von माया) 1) adj. gaṇa त्रीक्षादि zu P. 5, 2, 116. in Täuschung bestehend, ein Blendwerk bildend: जगत् KUSUM. 19, 14. KAP. 3, 26. PAÑĀ. 2, 7, 53. *Trug anwendend, Andere täuschend* HALĀ. 2, 194. m. Gaukler, Taschenspieler 434 (wo मायिकः st. मालिकः zu lesen ist). — 2) n. Gallapfel RĀĠAN. im ÇKDR. मायिका f. v. l. ebend.

मायिकभैरव (मा° + भै°) n. N. eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 108, b, 32.

मायिन् (von माया) 1) adj. gaṇa त्रीक्षादि zu P. 5, 2, 116. kunstreich, wunderkräftig; *listig, Trug anwendend* H. 377. HALĀ. 2, 194. RV. 1, 32, 4. मर्त्य 39, 2. मृग 80, 7. नि मायिनो ममिरे ब्रह्मस्मिन् 3, 38, 7. 9. 5, 48, 1. 3. Soma 7, 82, 3. नि मायिन्स्तर्षुषा रत्नसौ दृष्ट 8, 23, 14. 1, 11, 7. स चिन्म त्वन्नो मायी बिभाय AV. 5, 11, 4. die Marut 5, 58, 2. die AÇVIN 6, 63, 5. Varuṇa 6, 48, 14. 7, 28, 4. 10, 99, 10. Indra 8, 63, 1. मायां तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनं तु महेच्छरम् ÇVETĀÇV. Up. 4, 10, 9. Verz. d. Oxf. H. 222, a, 34. fg. Kṛshṇa PAÑĀ. 4, 1, 28. — KUNĀRAS. 2, 46. Spr. 1586, v. l. KIR. 1, 30. KATHĀS. 71, 149. PAÑĀ. 2, 1, 47. ष° MBH. 3, 1357. in der Gewalt der Mājā stehend: पुरुष (die Seele) Bhāg. P. 2, 5, 19. m. Gaukler, Taschenspieler, Zauberer KATHĀS. 38, 62. nach ÇABDĀRTHAK. bei WILSON Bein. von Brahman, Çiva, Agni und Kāma. n. Zauberkraftes, Zauberkunst: कथनीय° Bhāg. P. 3, 13, 47. कथनीयानि मायीनि मायावसि चरित्राणि यस्य Schol. Statt मायिनां चैव PAÑĀ. 1, 12, 7 ist wohl गायनानां च (गायनानाश्च v. l.) zu lesen; मायिसमो PADMA-P. 16, 29 ist wohl auch verdorben. Vgl. दुर्मायिन्. — 2) n. Gallapfel RĀĠAN. im ÇKDR.

u. मायाफल; auch मायिकफल n. ebend.

1. मायु (von 2. मा) m. 1) das Blöken, Brüllen; von Kühen, Schafen, Ziegen NAIGH. 1, 11. Nir. 2, 9. RV. 1, 164, 28. 7, 103, 2. 10, 98, 3. KĀTĪ. ÇA. 25, 9, 12. KAUC. 44. 93. 96. vom Affen (wenn पुरुष = किपुरुष ist) AV. 6, 38, 4. 19, 49, 4 (wo ब्रह्म in क्रन्ध्यं zu ändern ist nach TBa. 2, 7, 2, 1). — 2) Blöker, Brüller, Bez. eines best. Thieres oder Beiw. des किपुरुष ÇĀÑKH. ÇA. 16, 3, 14. 12, 13. Ind. St. 9, 246. — Vgl. षन्°, ऊर्ध°, गो° und मयु.

2. मायु (von 3. मा) adj. so v. a. घ्रादित्य nach Nir. 2, 9. 11, 42. त्रयः सुपर्णा उपरस्य मायु नाकेस्य वृष्टं अर्धं विष्टपि अग्निताः AV. 18, 4, 4 scheinbar entstellt zu sein; ein du., wie Padap. das Wort auffasst, ist nicht begreiflich. — Vgl. दुर्मायु.

3. मायु UNĀDIS. 1, 1. m. Galle AK. 2, 6, 2, 13. H. 462. HĀR. 141. HALĀ. 2, 450. n. TRIK. 2, 6, 17.

मायुकै adj. = ऋस्व NAIGH. 3, 2. — Vgl. प्रमायुक.

मायुराज m. N. pr. eines Sohnes Kuvera's TRIK. 1, 1, 80. Vgl. मयुराज (u. मयु) als Bein. Kuvera's.

मायुक adj. brüllend: गोर्मायुकस्य Ind. St. 3, 439. Vielleicht fehlerhaft für मायुक = 1. मायु Brüller.

मायूर (von मयूर) 1) adj. f. ई dem Pfau eigen, von ihm kommend P. 4, 3, 154. Sch. गुण MBH. 12, 4364. पर्णा 9817. PAÑĀ. 3, 11, 4. मौस MBH. 13, 5047. R. 2, 91, 65 (100, 63 Gorr.). SUÇR. 2, 231, 2. aus Pfauenfedern gemacht VARĀH. BRH. S. 43, 44. 73, 5. von Pfauen gezogen (oder aus Pfauenfedern gemacht): रथ HARIV. 11032. Pfauen lieb MĀLAV. 20. — 2) f. ई eine best. Pflanze, = षडमोदा RĀĠAN. im ÇKDR. — 3) n. Taubenschwanz P. 4, 2, 44. Sch. AK. 2, 5, 43. H. 1415. — Vgl. महामायुरी.

मायूरक (wie oben) m. Pfauenfänger R. 2, 83, 14. = लोलामयूरयादि-न् oder मयूरपिकैः प्रकृत्तादिव्यजनकारी Schol. — Vgl. मायूरिक.

मायूरकर्षा m. patron. von मयूरकर्षा gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112.

मायूरकल्प (मा° + कल्प) m. N. einer Weltperiode Verz. d. Oxf. H. 63, b, 28.

मायुराज m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, b, 6. — Vgl. मायुराज.

मायूरिकै (von मयूर) m. Pfauenjäger, Pfauenfänger P. 4, 4, 35. Sch. R. GORR. 2, 90, 13. — Vgl. मायूरक.

मायैर्वै adj. von माया gaṇa नद्यादि zu P. 4, 2, 97.

मायोभत्र (von मयोभू° n. Wohlsein, Ergötzung PĀR. GRHJ. 1, 8. richtiger °भव्य AÇV. GRHJ. 1, 7, 19.

माय्य s. पुरु°.

मार (von 1. मर्) 1) adj. (f. ई) am Ende eines comp. tödtend, vernichtend. — 2) m. a) Tod, Pestilenz H. an. 2, 446. MED. r. 77. लुन्मारकृत् VARĀH. BRH. S. 3, 31. लुन्मारकृच्छिद् 5, 23. जन° Pestilenz AV. PARIC. 74, 84. — b) Tödtung H. 372. Vop. 18, 22. जिनस्येव मारविहेषिषाः प्रमोः RĀĠA-TAR. 3, 7. ष° 57. 256. अशेषप्रणिनामासीदमारो दश वत्सरान् 5, 64. 119. वस्तमारविपन्ना (vgl. पशुमार) gestorben wie ein Bock, den man abthut, d. i. plötzlichen oder krampfhaften Todes gestorben SUÇR. 1, 279, 8; vgl. 118, 16. — c) Hindernis TRIK. 3, 3, 367. H. an. MED. VĀSAVAD. 14. — d) der Liebesgott, Geschlechtsliebe AK. 1, 1, 20. TRIK. H. 227.